

Banken drijvende kracht achter oorlog in Oekraïne

29 oktober 2025

Het is een publiek geheim dat financiële krachten, en niet alleen politici, belang hebben bij oorlog. De naam Blackrock is uit Oekraïne niet weg te denken als groot-investeerder. Ook groot-bank JP MorgenChase zit zo diep in de Oekraïne-oorlog dat het geo-politieke analyses publiceert die een ministerie van defensie niet zouden misstaan. Volgens de bank zal het nog 118 jaar duren voordat 'Poetin' heel Oekraïne heeft en is 2025 al langer voor Oekraïne als 'Endgame' ingepland.

Over 118 jaar heeft ‘Poetin’ heel Oekraïne

Het is geen lang rapport, maar het is genoeg om te weten hoe banken verweven zijn met oorlog in het algemeen en dit geval met die in Oekraïne in het bijzonder.

“Terwijl Europa bijna geen wapens meer heeft, Oekraïne geen strijders, de VS geen geduld meer heeft en de transatlantische eenheid rafelt.”

Zo begint het rapport van een van de grootste banken van de VS, JP MorgenChase. Het is een analyse die de realiteit dicht benadert, maar waarover in de media nog niet zo helder wordt geschreven. De bank gaat in zijn analyse regelrecht in tegen het NAVO-narratief dat ‘Poetin’, lees Rusland, binnenkort bij Lobith de grens over komt. Volgens de bank zou, leert een eenvoudig rekensom dat Rusland, gemeten naar de terreinwinst van de afgelopen drie jaar over 118 jaar heel Oekraïne heeft bezet, gesteld dat de Russen die ambitie zouden hebben.

De vooruitziende blik van de bank blijkt uit de opmerking dat 2025 toch het jaar van de onderhandelingen en de ‘endgame’ zou worden. Klaarblijkelijk wordt dat in de boardmeetings van de bank beslist. Hoe vreemd ook, wellicht heeft het meer voorspellende waarde om dit bankenrapport te lezen dan naar de wispelturige Amerikaanse president te luisteren. Vriend en vijand zijn het erover eens dat Trump tussen ontbijt en lunch zijn visie 180 graden kan laten kantelen.

Vier scenario's

De bank beschrijft vier scenario's die zij inschaalt van ‘de beste’ naar ‘worst case’.

Het meest wenselijke zou in haar optiek ‘scenario Zuid-Korea’ zijn. Hierbij behoudt Rusland de veroverde gebieden, Oekraïne blijft buiten de NAVO, een Europese bescherming met de VS op de achtergrond en de USD 300 miljard van bevroren tegoeden van Rusland zijn dan in te zetten voor het herstel van Oekraïne. Een scenario met een paar Russische pijnpunten, want Europese troepen in Oekraïne zijn NAVO-troepen. En het zomaar aftroggelen van de gestolen tegoeden zal in Moskou ook niet met applaus worden ontvangen. Zelf geloven ze niet zo in dit scenario: *“15% slagingskans”*.

Het ‘scenario Israël’ lijkt de bank ook wel iets, of zoals zij dat zeggen *“Still OK”*. In dit scenario is er sprake van een *“sterke, duurzame militaire en economische*

steun dat Oekraïne zonder aanzienlijke buitenlandse troepen waarschijnlijk nog steeds de ruimte geeft om zichzelf in een fort te veranderen, militaire modernisering te realiseren en uiteindelijk een eigen afschrikking op te bouwen.” Maar volgens de opsteller staat dan *“oorlog altijd voor de deur”*. Om dit scenario mogelijk te maken zou Poetin nog steeds voldoende economische voordelen moeten zien (inclusief sancties) en een sterkere relatie met de VS aangeboden moeten krijgen. Ook niet zo’n grote *“kans van slagen: 20%.”*

Het derde scenario heet ‘Georgië’ en krijgt de kwalificatie *“Not so great”*. Als zowel buitenlandse troepen als sterke militaire steun ontbreekt, zal Oekraïne te maken krijgen met *“aanhoudende instabiliteit, vertraagde groei en herstel”*. De opstellers vrezen dan ook in de loop van de tijd afnemende buitenlandse steun en mislukken van de westerse integratie (d.w.z. EU- en NAVO-lidmaatschap). Hierdoor zal Oekraïne geleidelijk terugvallen in de invloedssfeer van Rusland. Dit ‘not so great’ scenario dicht de bank echter een grotere *“kans van slagen toe: 50%”*.

Een rampenscenario heet ‘Belarus’. Een zogenaamd ‘worst case scenario’. In dit geval verlaat de VS Oekraïne, of *“kiest de andere kant”*, en Europa slaagt er niet in dat gat te vullen, zal Rusland, zo het rapport, vasthouden aan zijn maximale eisen en volledige capitulatie van Oekraïne eisen. Een scenario dat mensen als Scott Ritter al meer dan een jaar geleden als waarschijnlijke uitkomst voorspelden. Oekraïne zal dan weer *“een vazalstaat van Moskou”* worden en Rusland *“effectief de oorlog hebben gewonnen.”* Het Westen zal verdeeld achterblijven en Rusland de naoorlogse wereldorde weer omverwerpen. Erg waarschijnlijk lijkt dit scenario niet: *“15%”*.

Elk scenario betekent verlies van het Westen

Welke scenario het rapport ook noemt, nergens is een Westers succes te ontwaren. Oekraïne dat van Rusland lid van de EU had mogen worden en daarmee een belangrijke schakel tussen Rusland en Europa had kunnen worden in handel, agrarische producten en energie, is nu een gesloopt land. De helft van de bevolking is gevlucht, naar schatting een miljoen veelal jonge mannen, hard nodig voor de economie, zijn gesneuveld. De relatie met haar grote buur voor generaties kapot en miljarden belastinggeld in de zakken van corruptie politici,

oligarchen en wapenhandelaren gevloeid. En tenslotte een permanente toestroom van relatief goedkoop en schoon aardgas door het opblazen van de Nordstream ogenschijnlijk definitief beëindigd.

Het was een Amerikaans NAVO-experiment waar de Europese landen aanvankelijk zeer tegen waren. Onder druk gingen zij toch akkoord om Oekraïne ook voor de NAVO uit te nodigen, met de voorspelde reactie van Moskou.

Een deels gedeïndustrialiseerd Europa blijft verdeeld achter. Beroofd van €800 miljard voor nog meer wapens, aangejaagd door een goed gecoördineerde angstcampagne, vergelijkbaar met de viruspaniek. De samenleving militariseert vanwege de aanhoudende bewering van het 'Rusland van Poetin' binnen enige tijd op het Scheveningse strand staat. De adviseurs van JP MorgenChase zien dat met het huidige tempo van gebiedsverovering de Russen er nog 118 jaar over doen om heel Oekraïne te bezetten.

De gewenste omsingeling van Rusland hapert, zo veel is duidelijk. Het land blijkt weerbaarder te zijn dan gedacht. Niet omdat de Russen noodpakketjes met water en roebels hebben ingeslagen, maar omdat de Russen uit ervaring weten dat Europeanen en Amerikanen niet te vertrouwen zijn. Ondertussen is de proxy Oekraïne decennia terug in de tijd gebombardeerd.

Binnekort probeert de VS het nu in Iran. Een gevreesde brug tussen China, Rusland en Europa. Daar worden nu de Israëliërs voor ingezet, weer een proxy. Of leidt Israël? Wie zal het zeggen. Het zou de opmaat moeten worden naar een aanval op China. De proxy die zich mag offeren is ook al bekend: Taiwan.

[Het rapport van JP MorgenChase \(PDF\)](#)